

forslag under Nr. 3 angaar, skal jeg derom bemærke, at det ikke er Lovforslagets Mening saaledes at ville stille Politiet op som Tilsynsautoritet lige overfor Pleiebørn. Det maa jo antages efter de foregaaende Forandringer, at det egentlige permanente Tilsyn skal være hos Kommunalraadet, men det forekommer mig, at der er al Grund til ved Siden deraf at give Politiet blot den Ret at kunne tage Tilladelsen tilbage, idet det nemlig let vil kunne hænde, især i større Byer, at Politiet vil være bekendt med Omstændigheder vedrørende de Paagjældende, som ikke er Kommunalraadet bekendt, og det er dog ikke i sin Orden, at der handles af Andre paa Basis af Noget, de egentlig ikke vide af, naar der paa Grund af saadanne Oplysninger skulde skrives ind mod de Paagjældende. Det forekommer mig naturligt, at denne Indskriden sker fra Politiets Side, som saa har Ansvaret derfor og for Rigtigheden af disse Oplysninger. Det er Noget, som sjældent vil hænde paa Landet, hvor Folk i Almindelighed kjende bedre til hverandres Forhold, men i Byerne og navnlig i de større Byer tror jeg ikke, det er uden Betydning, at der bevares en saadan Myn- dighed hos Politimesteren. — Endringsfor- slagene til § 3 har jeg ikke Noget imod, den Forandring at sige „Kvinde eller Mænd“ kan være meget rigtig, fordi man netop maa gaa ud fra, at det i Almindelighed er Kvin- der, som vælges dertil. Heller ikke har jeg Noget imod, at der tilføies en Udvei for det Tilfælde, som man maa haabe ikke maa ind- træde, nemlig at der overhovedet ikke skulde findes Noget, som godvillig vil paatage sig dette Hverv. Det vil naturligvis være meget uheldig for selve Institutionen og selve Tilsynets Udøvelse, hvis man skulde tvinge Folk til at have Tilsynet, naar de ikke have Lust dertil, men maatte der paa et givet Tidspunkt stiller sig Vanstieligheder paa et Sted, og derfor har jeg i og for sig ikke Noget imod, at der indsættes en saadan Be- stemmelse. Hvad Endringsforslagene til § 5 angaar, saa er det første kun en Følge af det foregaaende; det andet, som gaar ud paa, at Tilsynet, naar det mener, at der er Noget at klage paa hos Pleieforældrene, først og nærmest skal henvende sig til Kommune- raadet, og først, naar det findes fornødent,

gaa til Politiet, finder jeg heller ikke Noget at erindre imod, det er ogsaa en Endring, som jeg ingen Betænelighed har ved. — Hvad § 6 angaar, saa er jo Grunden til, at Lovforslaget ikke er tænkt anvendeligt paa de Pleiebørn, der anbringes af Fattigvæsenet i Kjøbenhavn, den, at dette Fattigvæsen hidtil har haft et eget Tilsyn, om hvilket det, saa- vidt mig bekendt, er den almindelige Mening, at det har været meget fyldestgjørende og tilfredsstillende. Da det jo i det Hele taget altid, efter som dette Lovforslag gaar ud paa at indføre en ny Byrde, om man vil kalde det saa, paa Borgerne, en ny Klasse af offentlige Pligter, maatte være Opgaven ikke at gøre denne mere udstrakt og tyngende end nød- vendigt, saa er dette egentlig Grunden, hvorfor man har ment, at man ikke behøver at udstrække Tilsynet til de Børn, der an- bringes af Fattigvæsenet i Kjøbenhavn. Smid- lertid antager jeg forresten ikke, at denne Endring vil berede Loven nogen videre Vanstielighed, ligesom jeg heller ikke kan tro, at der kan være Noget til Ginder for, at Loven udvides til Færverne. Det er muligt, at Forholdene paa disse Der ere saadanne, at der ikke er nogen stor Trang til et saa- dant Tilsyn med Pleiebørn; men paa den anden Side kan jeg heller ikke tænke, at et saadant organiseret Tilsyn, som der her er Tale om, kan gjøre nogen Skade.

Brockenhuus-Schack: Jeg er Hs. Excellence Justitsministeren taknemlig for den Maade, hvorpaa han har stillet sig over- for de Endringsforslag, som ere stillede af hele Udvalget. Der er kun et enkelt Punkt, hvor jeg maa beklage, at Hs. Excellence ikke har kunnet være enig med Udvalget, nemlig med Hensyn til § 2 i Forslaget, hvori der staar, at Politiet til enhver Tid kan tage den Tilladelse tilbage, som Kommuneradaet har givet. Det er nemlig saaledes, at det Endringsforslag, som gaar ud paa at for- andre dette, er det Forslag, som vi allesam- men i Udvalget have været mest tilfredse med. Vi troede nemlig, at det stemmede saa over- ordentlig godt med Forholdene, og fort sagt: vi vare meget glade over, at vi havde fun- det den Udvei. Jeg maa sige, at det fore- kommer mig, at ved dette Tilsyn kunde man stille sig paa to Maader. Man kunde for det